

[Justitsministeren.]

maaske tænke og tro, at en saadan Operation virker helt ødelæggende paa et Menneske. Hvorvidt dette kan være Tilfældet med nogle, kan jeg naturligvis ikke sige noget helt bestemt om; men mine Erfaringer taler nærmest for, at det egentlig ikke virker skadeligt eller borttager det maskuline, naar Operationen ikke foretages i for ung en Alder. Paa mig har den virket befriende. Det er en Lettelse at føle sig befriet for en Last, der trykker og piner. Min Arbejdsevne er ikke i mindste Maade blevet nedsat, og mine aandelige Evner har ikke faaet noget Brist efter Operationen. Det første Par Maaneder efter Operationen følte jeg mig lidt utilpas. Jeg led en Del af Hovedpine og Svedninger. Jeg gik og havde en Fornemmelse, som jeg ikke var rigtig rask, men egentlig heller ikke syg. Disse Fornemmelser fortager sig dog lidt efter lidt, og nu (ca. et Aar efter) føler jeg mig frisk, rask og *vældig* oplagt til mit Arbejde. Jeg antager, at disse Forstyrrelser skriver sig fra en Art Stofskifte. Jeg har ogsaa lagt Mærke til, at de fleste kastrerede en Tid lider af noget Udslæt, i enkelte Tilfælde Bylder. Huden er noget tør og revner let. Det kunde jo tænkes, at Kirtlerne, der blev fjernet, havde en Udsondring, der tilførtes Huden. Der tales i denne Tid saa ofte om Sterilisering og Kastration, og dette betegnes som *uhumant*. Det virker lidt uforstaaende for mig, der nemlig synes, at *det maa være en Glæde* for ethvert sygt Menneske at blive befriet for sin Sygdom. Enhver, der har prøvet at lide det, jeg har lidt, og *forgæves* gennem Aar *kæmpet imod* noget, som det var umuligt at overvinde, vilde ikke betænke sig et Øjeblik paa at lade Operationen foretage, hvis vedkommende vidste, hvorledes den virkede. Man synes at se alt klarere. Man faar ligesom alle sine Fornuftssanser tilbage og ser med *Foragt* paa det Liv, man tidligere har ført. Paa mig synes det tillige at have haft en *foryngende* Virkning, der dog maaske skyldes, at jeg ligesom kan rette Ryggen friere, efter at det Aag, min Last var, er blevet taget fra mig. Jeg anser det for absolut den bedste Maade, baade for Samfundet at beskytte sig paa, og for Lovovertræderen at beskytte sig selv. Alene en Last som Onani fører mange Mennesker ud i vilde Fantasier, der igen let foraarsager Lovovertrædelser. Jeg kan derfor kun, efter min maaske fattige

Mening, skønt jeg kan dog tale med af *Erfaring*, paa det kraftigste anbefale det af Hr. Justitsministeren og Hr. Rigsadvokaten stillede Forslag om Sterilisation og Kastration som bedste Middel mod Lovovertrædere af Sædelighedsparagrafferne, baade for Samfundets og ikke mindst for Lovovertræderens egen Skyld.

Med Højagtelse

N. N.

Dette Brev har han underskrevet, men naturligvis ønsker han ikke at blive nævnt; men det er efter hans eget Ønske, jeg her har offentliggjort de personlige Erfaringer, som denne Mand har gjort. Han er ingen Videnskabsmand, ikke nogen højt uddannet Mand, men han har prøvet det; han har gennemgaaet Operationen, han har prøvet at være under sin Lasts forfærdelige Tryk og følt Befrielsen og Glæden ved efter Kastrationen at være blevet Herre over sig selv, saaledes at han ikke nærer nogen Frygt for paa ny at begaa Forbrydelser. Derfor synes jeg, at dette er et talende Vidnesbyrd om, at Kastration ikke kan siges at være nogen inhuman Fremgangsmaade over for de Mennesker, som er farlige for Samfundet paa Grund af deres Mangel paa Evne til at beherske deres Kønssdrift, og som det er af saa stor Vigtighed at pacificere.

Afgørelsen om Kastration af de Personer, som har begaaet Voldtægt og Sædelighedsforbrydelser forbundet med Frihedsforbrydelser over for Kvinder eller Børn o. lign. grove Sædelighedsforbrydelser og Brandstiftelser, som har et seksuelt Udspring, sker paa den Maade, at naar de har faaet deres Dom ved Retten, henvises Sagen til et Nævn, hvis Sammensætning foreslaas i § 5, og dette Nævn skal saa træffe Bestemmelse om, hvorvidt vedkommende skal kastreres eller ikke. Kastration er altsaa ikke et Led i Straffen, men et Afværgelsesmiddel, som skal forhindre, at voldsomme og farlige Forbrydere fortsætter deres Virksomhed efter udstaaet Straf.

Det er altsaa en betydelig Udvidelse, der her finder Sted i Forhold til Loven af 1929, men jeg mener, at Tiden er moden dertil, og at Foranstaltningen er forstandig og velbegrundet, og jeg skal derfor anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvilje.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.